5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - Nr-ul 274 — ICBG — Duminecă 5 Octombrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
Idem pag IV „ 40
Inserţii şi reclame 3,50 linia
Anunţuri sau informaţiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11. Brezoianu. 11

Bucureşti, 4 Octombrie 1914

Imposibilitatea morală

Oricare va fi rezultatul uriaşelor lupte ce se poartă şi a celor ce poate vor mai isbucni, un lucru trebuie să ne apară sigur de pe acuma: că o schimbare mare, o schimbare radicală se va produce în raporturile dintre popoare, după această formidabilă zguduire, după atâta măcel şi după atâtea distrugeri.

Când toate aceste popoare aruncate unele asupra altora, îşi vor reveni în fire, obosite de atâta învierşunare, ce va lăsa desigur rane adânci chiar şi învingătorilor, cari vor fi şi dacă vor fi, — reflexiunea normală şi potolită îşi va redobândi drepturile, şi ea va trebui să dea un nou îndreptar tuturora pentru viitor.

Prima idee ce va trebui să triumfe, luminoasă, va fi aceea a libertăţii popoarelor. Pornirile de supremaţie a unora asupra altora, tendinţele de opresiune naţională, s'a putut vedea acuma ce roade au fost în stare să dea. Una din numeroasele pilde în această ordine este şi aci, în vecinătatea noastră, şi ne interesează de aproape.

De atâta timp am scris, am vorbit atâţia în ţara aceasta, cerând să contenească sistemul de sugrumare naţională: acela care ne durea şi ne revolta mai mult, fiindcă se exercita asupra unor fraţi, a unei părţi a neamului nostru. Şi ceream acest lucru nu numai ca dreptate pentru aceşti fraţi, dar dovedeam că el n'ar fi putut să vină decât chiar şi în interesul bineînţeles al statului din care făceau şi ei parte, alături de mai multe alte neamuri.

Zadarnice au fost toate, zadarnică lupta grea, lupta atât de inegală, a poporului apăsat; nici chiar în ceea ce se chiamă „ora a unsprezecea" opresorii n'au înţeles nimica şi s'au încăpăţânat în trufia *hegemoniei* lor... Iată urmarea: Astăzi nimeni, dar absolut nimeni, nu mai poate tăgădui „imposibilitatea morală" ca ţara românească să meargă alături de schingiuitorii unei părţi atât de însemnate a neamului nostru.

Presupunând că starea de lucruri în monarhia vecină ar fi fost alta, — că s'ar fi ascultat şi satisfăcut în cele din urmă aspiraţiile legitime ale popoarelor alcătuitoare a aceleiaşi monarhii, în deosebi ale românilor, aspiraţii ce nu treceau dincolo de cadrele imperiului poliglot habsburgic, — alta ar fi fost situaţia acuma, şi poate că în acel caz „imposibilitatea morală" din partea noastră ar fi fost cu totul contrară...

Soldaţii români din Austro-Ungaria se luptă eroic pe câmpurile de războiu. Ei sunt vitejii de rasă, — şi mai ales după ce li s'a mintit că România merge şi ea alături de *împărăţie*, avântul lor nu cunoaşte temere, el uimeşte până şi pe „maghiarii cunoscuţi pentru temeritatea lor"... Dar, va fi pentru ultima oară când sânge românesc se va mai fi vărsat pentru cauză străină, — şi încă ce străină? — o cauză în a cărei tradiţie este tocmai subjugarea totală, nimicirea naţională, a acestui popor atât de răbdător în timp de pace, atât de năvalnic în vreme de războiu...

Dacă nici în momente ca acestea, dacă nici în *ultimul moment*, nu şi-au înţeles datoria faţă de acest popor, aceia ce au pus stăpânire pe destinele monarhiei habsburgice, este cazul fatalului „prea târziu", — şi dreptatea, de acuma, pentru fraţii noştri aceia şi pentru noi cu toţii, n'avem s'o mai aşteptăm decât dela noile întocmiri ce vor trebui să vină să schimbe, să îndrepte, întreaga configuraţie a Europei, după accesul acesta de friguri prin care va fi trecut.

Regele Ferdinand
şi datoria noastră
de N. IORGA.

In grele împrejurări externe — pentru a vorbi numai de acestea — se încheie o lungă, laborioasă şi plină de glorie Domnie care ne lasă tuturora o dulce datorie de recunoştinţă. In cripta de la Argeş s'au aşezat rămăşiţele lui Carol I şi sufletul său poate aştepta senin judecata fără interes a Istoriei.

De acum înainte acela care a fost întâiul rege al României e mai mult decât atâta: e prin amintirea lui, factorul moral de căpetenie în dezvoltarea Statului român. In orice silinţă spre bine vom simţi ajutorul lui nevăzut; în orice pornire greşită puterea lui tainică ne va opri, fără să putem protesta împotriva ei, fiindcă ea va face parte din conştiinţa noastră însăşi.

Dar lângă Regele care trăeşte viu în sufletele noastre e Regele care se află în fruntea noastră. El îşi începe Domnia; El ne cere să începem Domnia Lui.

Căci o Domnie nu e opera unui om, ci e subt impulsul şi pe răspunderea unui om, devenit simbol naţional, rezultatul străduinţelor şi sacrificiilor pe care le face un neam întreg. Astăzi e vorba de Ferdinand I şi de noi toţi este vorba, pentru că, precum la sfârşitul unei stăpâniri fericite, oamenii unei generaţii nouă asociază la recunoştinţa faţă de Suveranul dispărut pe părinţii lor cari l'au ajutat, fie şi cu cel mai mic fapt şi cu gândul cel mai slab, astfel, când o stăpânire n'a izbutit să răspundă aşteptărilor, osânda cade asupra tuturor acelor cari n'au acordat un sprijin perfect loial şi absolut dezinteresat, Domnului lor. Şi nimic nu e mai greu decât acest act de condamnare din partea copiilor ce-ţi vin pe urme.

De aceea e bine să ne gândim în acest moment de tragică solemnitate că nu e unul dintre noi care să nu fie în cel mai adevărat înţeles al cuvântului „factor răspunzător".

Regele cel nou are mai mult decât oricine în această ţară simţul a tot ce i se datoreşte el şi neamului pentru înălţarea căruia în margenile dreptului etern România a fost întemeiată. El ştie că e vorba de numele său bun de-a lungul veacurilor, de datoria Sa faţă de o mare moştenire şi de viitorul fiului şi al urmaşilor Săi. Increderea în El e cea dintâi datorie a noastră astăzi, o încredere care nu exclude sfatul cel bun, dar nu se poate împăca niciodecum cu presumţia că oricare cetăţean poate şti mai mult şi judeca mai bine decât Intâiul cetăţean al Patriei. Pe cât e de lăudabil ajutorul dat de fiecare în tăcere, după măsura puterilor sale, pe atâta e de reprobabilă pretenţia critică pornită de la informaţii greşite pentru a duce la suspectări ireverenţioase.

Să-i dăm Regelui Ferdinand, în acest ceas când El judecă devotamentele după ce dă, nu după ce se grăbesc a cere, un sacrificiu suprem al egoismului nostru, de partid sau de persoană. Cu acesta, El n'are ce face. Cu oricâtă bunăvoinţă s'ar uni, el poate fi piedeca de căpetenie a unei Domnii noua, ale cărei şovăiri chiar n'ar însemna greşeli şi ale cărei greşeli chiar n'ar putea fi interpretate ca rezultatul unor intenţii rele. Cine îndreaptă supt numele aceluia căruia, îndreptând, Îi face omagiul cuvenit al credinţei sale, acela şi numai acela este un bun cetăţean al ţării. Iar cine provoacă şi aşteaptă cu bucurie scăpătările unei neexperienţe fatale în unele momente, acela e mai mult decât un caracter neloial: e un trădător de ţară.

Inlăturî ambiţiile din jurul Tronului. Tutelagiile ofensătoare să tacă! Imbulzelile triviale să se opreasca de bunul simţ al naţiunei! Să fie în jurul Tronului astăzi unire, să fie linişte, să fie libertatea hotărârilor neinfluenţate! Şefi de partide, gândiţi-vă că Patria, că viitorul acestui neam simt nevoia de Regele, în plina putere a autorităţii sale drepte, iar de formaţiunile noastre de luptă, ceva mai puţin, mult mai puţin.

Mâine, când la hotare va fi linişte, când soarta neamului va fi asigurată, când numai problemele în teme vor exista, deosebirile vor putea apărea din nou. Astăzi e un Tron de susţinut şi de purtat un steag. Sinlinţele tuturora trebuie să se unească fără ca nimeni să se gândească la partea pe care o aduce el.

E datoria noastră faţă de Regele Ferdinand.

OMAGII
M. S. Regelui Ferdinand

Uniunea evreilor pământeni din Galaţi a trimis următoarea depeşă:

M. S. Regelui Ferdinand I

Evreii pământeni aî secţiunii Galaţi în aceste momente solemne ale vieţii Majestăţei Voastre Vă încredinţează de adâncile lor sentimente de respect şi supunere şi într'un gând şi într'un suflet vă urează o domnie lungă, fericită şi gloriosă pentru prosperitatea scumpei Românii şi pentru binele tuturor fiilor acestei ţări.

Trăiască M. S. Regele Ferdinand I! Trăiască M. S. Regina Maria! Trăiască Dinastia! Trăiască România!

Preşedinte, *Dr. Feldmann*

Muftiul jud. Caliacra a trimis următoarea depeşă în numele comunităţii musulmane din acel judeţ:

M. S. Ferdinand I Rege al Românieî

Urmaşului marelui nostru Rege Carol I, întreaga populaţiune musulmană din judeţul Caliacra prin mine Vă urează să trăiţi ani mulţi, pentru fericirea şi prosperitatea ţărei.

Desconcentrarea
trupei cu schimbul

Ministerul de războiu primeşte zilnic intervenţii de desconcentrare a soldaţilor cu schimbul cari cred că şi dânşii aŭ dreptul a fi lăsaţi în concediu ca rezerviştii şi completaşii. Spre a se pune capăt acestor intervenţii cu totul nejustificate, ministerul face cunoscut odată pentru totdeauna că ceî din trupa cu schimbul fac parte din armata permanentă.

Cultivarea Vanităţii

Teribil se cultivă, de câtăva vreme, vanitatea în ţara noastră. Una din manifestările acesteî cultivări este în faptul că nu se întâmplă incendiî, dezordinî, felurite accidente, în care să nu se spue: „Ceî dintâî, la faţa locului, au sosit d-niî cutare şi cutare"... urmează numele şi pronumele, precum şi calităţile oficiale. Au sosit, cu alte cuvinte, cine trebuia, cine era dator să sosească. Şi dacă au sosit: ce au făcut? Nimic decât că au sosit, că au fost acolo, că au asistat un moment ca să privească pe agenţii subalterni cum pun mâna la nevoe, cum lucrează, şi poate chiar ca să-i îndemne la acţiunea ce le incumbă. Foarte bine. Dar pentru asta trebue să se umple coloanele ziarelor cu numele şi calităţile lor, repetate orî de câte orî se întâmplă câte ceva?

Dacă, din întâmplare, la asemenea întâmplări, se întâmplă — să ni se ierte jocul de vorbe — să facă ceva excepţional, să ia vreo măsură specială care să dea bune rezultate, aş mai înţelege, spre pilda şi îndemnul altora şi ca răsplată pentru buna inspiraţiune ce a avut-o, să i se menţioneze numele şi calităţile oficiale şi neoficiale ale aceluia..

Dar nici atunci. Cine şi-a făcut datoria legală şi obicinuită a funcţiunii sale să aibă recompensa conştiinţii care-i spune că a făcut ce trebuia să se facă, şi să nu se mai umple lumea cu sgomotul unor isprăvi ce nu sune isprăvi. Aî fost şi aî asistat la întâmplările de toate zilele, nu trebue trâmbiţat cu emfaza unuî *Veni, vidi, vici* al luî Cezar.

Ar fi bine să ne deprindem să ne facem datoria fără a ne scoate la iveală mereu numele, şi să ne creăm un nume fără a ne agăţa de fapte care n'au nici o valoare.

STRAINATATEA
şi moartea Regelui Carol

Cetinje, 2. — *Azî dimineaţă la ora 11 a avut loc un requiem solemn la catedrală, oficiat de mitropolit şi de înaltul cler pentru odihna sufletului regelui Carol. Aŭ asistat la ceremonie regele, familia regală, membriî guvernului, corpul diplomatic, demnitariî curţeî şi statului, în mare ţinută. (A. R.)*

*

Niş, 2. — *Azî dimineaţă ora 9 a avut loc la catedrala din Niş un serviciŭ religios pentru odihna sufletului regelui Carol. Asistaŭ principele George, principele Paul, toţi membriî guvernului, corpul diplomatic, înalţii demnitariî aî statului, toate notabilităţile civile şi militare aflătoare la Niş şi o mare mulţime. (A. R.)*

*

Sofia, 2. — *Din iniţiativa legaţiunei române un serviciŭ divin s'a oficiat la biserica catolică pentru odihna sufletului regelui Carol. Asistaŭ reprezentanţii curţeî, miniştriî, corpul diplomatic, generalii. (Agenţia Bulgară).*

*

Viena, 2. — *Legaţiunea română a primit cu prilejul morţeî regelui Carol continue manifestări de călduroasă simpatie din partea tutulor cercurilor societăţeî vieneze. Impăratul a transmis condoleanţe legaţiuneî de îndată ce a aflat de stirea morţeî, prin aghiotantul general conte Paar care a transmis şi în numele său propriŭ condoleanţe; toţi membriî guvernului comun, toţi miniştriî austriacî şi ungurî aŭ adresat de asemenea condoleanţe ca şi toate autorităţile civile şi militare. (A.R.)*

*

Petrograd, 2. **Azî, la cartierul general al generalisimuluî, s'a oficiat un serviciu funebru în memoria regelui României, feldmareşal în armata rusă. De faţă eraŭ generalisimul trupelor ruseştî şi statul său major. (A.R.)**

Absolvenţii şcoalelor secundare şi speciale

Următoriî elevî au terminat cursurile teoretice şi practice ale şcoaleî de meseriî din Bacău, fiind declaraţi absolvenţi.

1) *Atelierul lăcătuşărieî-ferărieî:*

Gheorghiţă N-laî, Ionescu Damian, Butucaru Gh., Barcau Virgiliu, Pavloschi D-tru şi Dogaru Savel.

2) *Atelierul lemnărieî-rotărieî tâmplărieî.*

Tampău D-tru, Gociu Aurelian, Popescu D-tru, Vartan Mihaî şi Michiu Victor.

Se ştie că absolvenţii acesteî şcoale fac un an serviciul militar, obţin de la corporaţii brevete de maestru pentru comunele urbane şi rurale.

UN SUVERAN EROU

REGELE ALBERT AL BELGIEI

Românii bucovineni
şi moartea Regelui Carol

„Viaţa Nouă", organul partiduluî naţional român din Bucovina, publică în n-rul său 143 următoarele:

„Ţara Românească este lovită de grea şi nemărginită încercare: Regele Carol nu mai este.

S'a stins cârmaciul iscusit al Ţăriî Româneşti, după ce vreme de 48 anî a condus cârma el cu braţ puternic şi ochiŭ pătrunzător, îndreptând-o din vârtejul valurilor spumegătoare către largul mării liniştite.

A murit marele eroŭ al neamuluî românesc, care a reînviat la nouă splendoare gloria străbună.

O ţară întreagă Il jeleşte pe primul său rege şi pe întemeietorul regatuluî; Il jeleşte cu lacrimî de durere în aceste vremurî de grea cumpănă când neamul românesc, ca niciodată altădată, are lipsă de cârma Luî înţeleaptă, de experienţa Luî cuprinzătoare şi de patriotismul Luî luminat.

Insă jalea care scaldă în lacrimî pământul românesc este cea mai frumoasă şi mai binemeritată răsplată pentru Acela Care viaţa Sa întreagă a adus-o jertfă înaintăriî şi fericiriî ţăreî sale.

Stăpânit mai presus de toate de sentimentul conştiincioaseî îndepliniri a înaltei sale datoriî, înzestrat cu neasemănată înţelepciune şi cu titanică putere de muncă, Regele Carol a urmărit înfăptuirea unuî singur ideal, care era gloria patriei Sale.

Insuşi, rege între regi, nu s'a coborât niciodată în regiunile pornirilor pătimaşe şi ale neîngăduiriloi personale, ci totdeauna a planat la acea înălţime senină de unde putea să priveasca omenirea cu ochiul limpede şi putea să îmbrăţişeze cu inimă caldă aspiraţiunile şi idealele el curate.

Eroica personalitate a Regeluî Carol a aflat armonică întregire în Regina Elisabeta, al cărei suflet mare a înţeles aspiraţiunile viteazuluî el soţ şi le-a urmat cu drag în zborul lor măreţ.

Augusta Doamnă Elisabeta a uscât lacrimile orfanilor, a dat lumină orbilor şi a alinat durerile răniţilor, şi ilustra Carmen Sylva a luat în gingaşă stăpânire sufletul şi inima Poporuluî Român.

Rămâne în seama istorieî să însemne în cartea vieţii Poporuluî Român cu slove de aur paginile glorioase ale domnieî marelui Voivod.

In sufletul Românilor de pretutindeni se desprinde astăzi din amintirea proaspătă, figura măreaţă a Regeluî Carol, pe care un sentiment de duioasă admiraţie o învăluie în splendoarea vechilor Cesarî.

Şi noî, Românii Bucovineni, îngenunchiem cu inimă îndurerată alături cu fraţii noştri din Regat spre a jeli pe marele Rege Carol, care a înălţat neamul românesc, călăuzindu-l pe calea civilizaţiunii şi a culturii naţionale.

Impăratul Franz Iosef
vizitează pe răniţi

Viena, 2. — Impăratul a continuat azî dimineaţă vizitarea ofiţerilor şi soldaţilor răniţi de prin spitale. Impăratul care arată splendid la faţă s'a apropiat de fiecare pat, întrebând pe răniţi de rănile lor, de lupta în care le-aŭ căpătat. Impăratul a vorbit cu fiecare rănit în limba luî părintească. Toţi eraŭ mişcaţi de bunătatea impăratuluî şi de vorbele amabile ce spunea. Vizita a ţinut mai bine de o oră. Impăratul a fost aclamat cu entuziasm pe stăzi de o mulţime enormă şi s'a întors apoî la Schoenbrunn. (A. R.)

Preţul oficial
al cerealelor la Brăila

Vineri, 3 Octombrie 1914

Grâu 73 kgr. la hl. leî 18.85.
Orz 60 kgr. la hl. leî 11.35.
Ovăz 44 kgr. la hl. leî 10.

Sosirea în Capitală
a MM. LL. Regele şi Regina

— Din ediţia de eri dim. pentru Capitală —

Trenul regal, în care se aflaŭ MM. LL. Regele Ferdinand, Regina Maria, Principele Carol şi Nicolae, Principesele Elisabeta şi Marioara, membriî guvernuluî în frunte cu d-l prim-ministru I. C. Brătianu, preşedinţii Corpurilor legiuitoare, membriî S-tuluî Sinod şi casa militară a M. S. Regeluî, a sosit în gara de Nord, la orele 8 şi 5 minute seara.

De la gară Suveranii împreună cu Principii şi Principesele s'aŭ dus, în două automobile, direct la Palatul Regal, unde aŭ făcut o vizită M. S. Reginei văduve, care fiind suferindă nu a putut lua parte la ceremonia înmormântăreî.

La orele 9 fără un sfert Suveranii, împreună cu Principii şi Principesele aŭ plecat cu automobilele la Palatul Cotroceni.

*

Al doilea tren a sosit în gara de Nord la orele 9. Cu acest tren aŭ sosit generalii, membriî Curţilor de casaţie şi apel, senatoriî şi deputaţii, înalţii demnitariî, invitaţii şi drapelele.

*

Trenurile cu publicul care aziştase la înmormântarea Regeluî Carol, aŭ sosit în decursul nopţeî în gară, la intervale de 30 de minute.

Chestia minelor
din Adriatica

Roma. 2. — *Ambasadorul austro-ungar a exprimat d-luî Salandra regrete sincere ale împăratului Franz Iosif pentru accidentul pricinuit de minele cari aŭ explodat în Adriatică. In acelaş timp ambasadorul a exprimat condoleanţe familiilor victimelor. (A. R.)*

*

Viena, 2. — *In urma intervenţieî guvernului italian, guvernul austro-ungar a autorizat pe ataşatul militar din Roma să meargă la Veneţia cu un ofiţer de marină austro-ungar specialist în chestie de mine spre a examina împrejurările în care s'aŭ putut desface minele în Adriatica. Ancheta s'a terminat şi a constatat că printr'o întâmplare fortuită câteva din minele fixate pe coasta austro-ungară s'aŭ detasat din locul unde aŭ fost ancorate şi duse de curent spre coasta italiană. Marina de războî imperială şi regală a luat imediat toate măsurile spre a preveni pe viitor atarî accidente. (A. R.)*

Luptele austro-sârbe

Niş, 2. — **La 1 Octombrie, dela amiază inamicul a început să atace poziţiunile dela Gucevo. Atacul austriac avea un caracter foarte intensiv la aripa dreptă a acestor poziţiuni. Lupta s'a terminat foarte satisfăcătoare pentru noî.**

Pe Drina, în spre Koriaciţă, trupele noastre aŭ atacat capurile de poduri. Lupta continuă favorabilă pentru noî şi aicî.

Pe restul frontuluî nu se semnalează nimic important. (A. R.)

Luptele
între germani şi englezi

Londra, 2. **Ultimul raport al d-luî John French, spune că trupele engleze aŭ fost angajate în luptă cu inamicul în spre stânga linieî aliaţilor. Rezultatul luptei a fost că germanii aŭ trebuit să se retragă încet la flancul lor.**

Din cauză că regiunea în care se daŭ lupele este o regiune minieră, înaintarea este foarte grea.

Lordul Kitchener, anunţă că sănătatea trupeî de expediţiune precum şi sănătatea trupelor rămase încă în ţară este cât se poate de satisfăcătoare. (A. R.)

Rezistenţa belgienilor
la Ostenda

Petrograd, 2. — *Germanii continuă ofensiva lor spre Ostenda. Trupele belgiene le opun o rezistenţă înverşunată. Populaţiunea din Ostenda părăseşte în massă oraşul. (Westnik).*

Lupta
dela Przemysl

Petrograd, 2. — Comunicat din 1 Oct. — Pe frontul Prusieî orientale şi al Vistuleî mediî nu e nici o schimbare de semnalat.

La Przemysl a început o luptă. O coloană rusă a înfrânt pe austriacî făcând prizonieri 7 ofiţeri şi 100 soldaţi, luând mai multe mitralieze. (Westnik).

SITUAŢIA POLITICA

— Din ediţia de eri dim. pentru Capitală —

Azî saŭ mâine se va lămuri situaţia politică internă.

In dimineaţa zileî când M. S. Regele Ferdinand trebuia să depue jurământul, miniştriî toţi aŭ semnat demisiunea. Demisiunea, care e colectivă şi care poartă semnăturile miniştrilor în ordinea vechimeî, a fost luată de d-l Ion Brătianu, pentru a fi prezentată Suveranuluî.

După depunerea jurământuluî de M. S. Regele, membriî guvernuluî, se ştie, s'aŭ prezentat la Palatul Regal, unde aŭ fost primiţi într'o scurtă audienţă de M. Sa.

Retrăgându-se miniştriî, a rămas cu M. Sa numaî primul ministru.

D-l Ion Brătianu a comunicat M. Sale că guvernul se simte dator să prezinte demisiunea.

M. Sa a rugat însă pe d-l Brătianu să nu aducă această chestiune până după înmormântare.

— „Vă rog să nu-mî vorbiţi acum de această chestiune. Vom vorbi după înmormântare."

Aceste cuvinte, le-ar fi spus M. Sa Regele, primuluî ministru.

Aşa fiind, rămâne deci acum, ca azî saŭ mâine, chestiunea demisiuneî guvernului, să fie rezolvată.

*

S'a pus însă în circulaţie că ar fi vorba de un guvern naţional.

Modul cum va fi rezolvată chestiunea demisiuneî guvernului, este o prerogativă Regală, asupra căreia nimeni nu poate să se pronunţe cu anticipaţie, aşa că orice se spune este de domeniul închipuireî.

Dar, fiindcă s'a pus în discuţie ideia unuî guvern naţional, am cercetat cum e ea privită în cercurile politice responsabile.

In primul rând, denumirea de „guvern naţional" este impropriu. Un guvern naţional înseamnă un guvern în care poate intra orice fruntaş al ţăriî, independent de faptul că e saŭ nu într'un partid politic.

Orî, nu despre aceasta ar fi vorba în orice caz.

Denumirea proprie ar fi „guvern de colaborare". Partidul liberal, azî la putere, într'un anumit caz, ar solicita colaborarea partidelor constituite şi de guvernământ pentru împărţirea răspunderiî.

Aşa fiind, dela sine se înţelege că un guvern de colaborare nu s'ar putea forma decât în cazul când partidele care l-ar constitui ar fi de acord asupra atitudineî ce trebue s'o aibă România. Orî, majoritatea fruntaşilor politicî nu găsesc necesar un guvern de colaborare decât în cazul când s'ar decide o imediată intrare în acţiune militară a ţăreî.

Acesta este modul de a vedea al majorităţeî fruntaşilor, cari socotesc chiar că un guvern de colaborare care n'ar proceda la o acţiune militară imediată, ar produce în ţară o depresiune morală, care în aceste momente ar putea fi dăunătoare şi ar găsi chiar printre fruntaşii politicî aî partidului liberal adversarî hotărîţi.

Dar, cum până acum chestiunea n'a fost pusă decât de zvonul publicˌ e inutil să înzistăm mai mult.

I. Fermo

INTERVIEW
cu ministrul german Jagow

— Antecedentele războiului. Sentimentele germane faţă de Italia. Atitudinea Angliei —

Roma, 1 (sosită 2). — *Corespondentul berlinez al luî Giornale d'Italia interviewând pe d. Jagow, acesta nu i-a ascuns că întotdeauna s'a aşteptat să vază isbucnind într'o zi conflagraţiunea europeană; a adăogat că ştie că o mare parte a opiniuniî italiene crede că războiul a fost provocat de către Austro-Ungaria, prin ultimatul adresat Serbieî. Faţă de aceasta d-l Jagow a relevat lupta stăruitoare şi fără de scrupule a Rusieî pentru supremaţia absolută în Balcani. Pretenţia Rusieî la egemonia asupra tutulor ţărilor balcanice a încercat să'şi împingă influenţa până la ţărmul Adriaticeî şi să strângă pe Austria printr'o barieră de partea de sud. Rusia a probat aceasta prin atitudinea sa contrarie creaţiuneî Albanieî, în conferinţa de la Londra.*

Acest lucru este probat şi prin reacţiunea ce se manifestă astăzî în Bulgaria contra egemonieî ruse, prin faptul că Rusia socoteşte Muntenegrul ca un avantpost al forţelor jugo-slave, că diplomaţia rusă se lăudă pe faţă cu alcătuirea alianţeî balcanice, că politica sârbească lucra subt influenţa rusească, că d-l Hartwig agita statele balcanice în contra Austro-Ungarieî în timpul anexiunii Bosnieî, iar că ultima criză din Serbia era un index al tendinţeî ruse care reprezenta o primejdie pentru echilibrul european. Germania, deşi nu avea niciun interes în Albania, şi la desvoltarea intereselor pe Adriatica, a avut în vedere numaî interesele Austrieî şi Italieî. Austria nu mai putea să suporte provocaţiunile Serbieî, sigură de ajutorul Rusieî. Crima de la Serajevo a umplut paharul. Austria trebuia să pue capăt acestor intrigî organizate pe granitele eî. Ultimatul trebuia să rămâie o cestiune sârbească. Acţiunea Germanieî nu putea să împiedece acţiunea Austrieî pentru dreapta apărare a intereselor eî. Rusia arătându-se ca protectoare a Serbieî, a dat o probă elocventă de aspiraţiunile susmenţionate şi a probat că politica austriacă în Serbia avea o sancţiune.

*

D-l Jagow a amintit tratativele Kaiserului şi ale diplomaţieî germane la Petrograd şi a încheiat spunând că Rusia, răspunzând prin mobilizare, a silit pe Germania să ia spada în mână, deoarece alianţa franco-rusă implica cooperaţiunea Franţeî în cazul unuî conflict ruso-german. Am fost siliţi să ducem războiul pe două fronturi şi am primit în modul cel mai leal motivele pentru cari Italia, în urma imprejurărilor cunoscute, s'a hotărît a rămânea neutră. Sentimentele germane faţă de Italia aŭ rămas amicale. Ea este dispusă să-i dea o probă şi după războiu, şi de aceea sunt surprins şi regret şi mai mult faptul că cea mai mare parte din opiniunea publică italiană neagă simpatia sa pentru Germania în acea mare luptă unică în istorie în care Germania luptă pentru propria sa apărare. Cred că trebue să exprim această mirare dureroasă, deoarece m'am arătat întotdeauna amic al Italieî.

Vorbind despre întrevederea dintre Churchill cu corespondentul luî „Giornale d'Italia", d-l Jagow zice: Churchill a vorbit de ruina Austrieî şi a afirmat că flota engleză domină fără contrazicere pe toate mările. A mers prea departe: întorsătura operaţiunilor militare din Galiţia trebue să-l fi probat ceva în această privinţă. Atunci d-l Churchill nu cunoştea izbânzile submarinului U9 şi crucişetorului „Karlsruhe"; dar când Churchill în convorbirea sa încearcă, deşi nu pe faţă, să atragă pe Italia alături de inamicii aliaţilor eî, cred că poporul italian trebue să se simţă ofensat de această propunere.

Churchill afirmă că victoria anglo-franceză nu ar micşora situaţiunea Italieî în Mediterana; dar cine cerea mereu şi în mod categoric restituirea Dodecanezului? Cine deţine Malta? Contra cuî sunt îndreptate tunurile dela Bizerta? Ştiu că Italia păstrează recunoştinţă faţă de Anglia pentru atitudinea eî în timpul renaşterii sale, dar politica d-luî Churchill şi a d-luî Grey nu urmăreşte tradiţiunile marî ale politicianilor englezî din secolul XIX, Palmerstone, Gladstone, Beaconsfield, Salisbury, cari n'ar fi sprijinit despotismul rusesc în lupta cu germanii, citadela civilizaţiunii apusene; ei n'ar fi chemat pe negriî din Africa, pe galbeniî din extremul Orient să lupte în contra albilor. Deplâng această purtare, precum o deplâng şi mulţi germani legaţi de poporul englez prin legături etnice, religioase, culturale, cum sunt sigur de asemenea că o deplâng şi mulţi englezi.

*

D-l Jagow a încheiat zicând: ştiu că inamicii noştriî scomptează vechile antipatiî ale italienilor faţă de Austria în urma evenimentelor istorice din secolele precedente, dar ura, cum zicea Bismark, nu este un sentiment politic şi finul simţământ politic italian nu se va lăsa turburat, sunt convins de aceasta, şi majoritatea italienilor nu va urma pe ceî ce ar voi să'î atragă într'o politică de aventurî a-tunci când nu numaî vechî legături de alianţă dar şi perspectivele viitorului trebue să împingă Italia către Germania şi Austro-Ungaria ale căror interese, departe de a fi în contrast cu cele italiene, coincid perfect cu ele. (A. R.)

Situaţia
generală pe teatrul de războiu

Petrograd, 2. — **In cercurile competinte franceze situaţiunea pe teatrul de războiu este judecată ca favorabilă. Se crede că aliaţii ar fi putut obţine de mult rezultate mai importante de ar fi vrut să sacrifice mai mulţi oameni dar eî preferă să extenueze cu încetul pe duşman.**

Toate ziarele recunosc că ocuparea oraşului Lille de către germani n'are niciî o importanţă morală saŭ strategică. (Westnik)